

Rodinné otázky a odpovědi

Můj manžel je nevěřící a nemohu se s ním sdílet o tom, co prožívám s Bohem (nemá to rád). V poslední době zjišťuji, že mě přestává těšit náš sexuální život. Myslím, že bych se bez toho klidně obešla. Je to správné?

Tato otázka je opravdu závažná a podobnou situaci možná prožívá mnoho žen.

Sexualita mužů je založena na jiném principu než sexualita žen. Muži se zapalují pohledem a radost z pohlavního styku prožívají především svým tělem. Ženy se naopak zapalují sluchem, to znamená skrze slova lásky a obdivu, a i tělesný styk plně vychutnávají v souladu se svou duší. Když má žena nevyřešené otázky, starosti nebo je přepracovaná, je pro ni velmi těžké prožívat volně a svobodně potěšení ze sexuálního styku. Zdá se jí, že muž se nezajímá o její nitro, o ni samu, ale jen o její tělo, a to je pro ni velice ponižující.

Ve znovuzrození se Duch Svatý spojuje s lidským duchem a přebírá vládu nad duší a tělem. U ženy se to projevuje tím, že touží o svém vztahu s Bohem podrobně vyprávět druhým. Vidíme to zřetelně na Marii, která v ranném těhotenství navštívuje Alžbětu a první, co říká, je onen známý chvalozpěv: Velebí duše má Hospodina a veselí se duch můj v Bohu, mém spasiteli (Luk.1,46-47). Tohle je úplně normální ženská reakce. Když se její duch veselí v Bohu, její duše nahlas velebí Hospodina. A komu jinému svěřit své nadšení a úžas než manželovi, že ano?

Manželka nevěřícího muže, která se upřímně snaží ovládat svou radost z Boží přítomnosti, aby manžela nepopudila, se chtěnechtě může dostat do určitého duševního napětí, a trvá-li tento stav příliš dlouho, odrazí se i na sexuálním životě.

Na jednu stranu je to tedy docela normální přirozená reakce na duchovní nesoulad v rodině a na druhou stranu je to pro manželství velice nebezpečný stav.

Sexualitu stvořil Bůh, určil ji pro manželství a v manželství se má rozvinout a dosáhnout svých nejkrásnějších vrcholů. Pokud věřící žena začne nevěřícímu manželovi odmítat sexuální styk, může mezi nimi padnout poslední pouto, které je spojovalo. Ale moudrá žena buduje svůj dům, jen pošetilá jej vlastníma rukama boří (Př. 14,1).

Je samozřejmě velmi těžké radit v tak citlivé situaci a ještě k tomu na dálku. V 1. Korintským 7,4 však čteme, že nemáme svá těla pro sebe, nýbrž pro své manželské partnery. I v případě, že nedostávám od manžela plné duchovní a duševní porozumění, mohu se rozhodnout sama sebe dávat jako dar. Ne z povinnosti, ne ze zákona nebo z poslušnosti litery, ale jako dar z lásky pro záchranu našeho vztahu. Takové rozhodnutí je před Bohem velmi vzácné, protože vyvěrá přímo z charakteru jeho lásky, lásky agapé, která dává víc než žádá zpět. Na takový druh lásky Bůh odpovídá.

Pochopitelně, že tento stav nemůže být trvalý. Dřív nebo později je nutné bez výčitek a citového vydírání spolu o těchto věcech mluvit a skrze upřímnost se pomalu dostávat zpět do plné důvěrnosti nejen v oblasti těla, ale i duše a ducha.

A tohle všechno potřebuje být doslova zaléváno modlitbami a vstřícnou trpělivostí z obou stran.

Marie Frydrychová